

Bilag 2**Nogle af udvalgets spørgsmål til indenrigs- og sundhedsministeren og dennes svar herpå**

Spørgsmålene og indenrigs- og sundhedsministerens svar herpå er optrykt efter ønske fra V, DF, KF og KRF.

Spørgsmål 2:

Ministeren bedes venligst redegøre for, hvor mange ressourcer kommuner og amter skønnes at skulle anvende på at behandle uopfordrede indkomne tilbud, herunder en nærmere begrundelse for skønnet.

Svar:

1. Efter Indenrigs- og Sundhedsministeriets opfattelse kan det vanskeligt opgøres mere præcist, hvilke udgifter kommuner og amtskommuner må forventes at skulle anvende på at behandle udfordringstilbud.

Det hænger sammen med, at omkostningerne ved at sammenligne et enkelt tilbud i betydelig grad må forventes at afhænge af det enkelte tilbuds karakter og af, hvilke oplysninger om omkostningerne ved kommunens egen opgaveudførelse, som kommunen allerede ligger inde med.

Endvidere vil en kommunes samlede udgifter i forbindelse med behandlingen af privates udfordringstilbud afhænge af, hvor mange tilbud kommunen modtager, ligesom det også vil have betydning, i hvilket omfang kommunen gennem accept af tilbuddene eller gennemførelse af offentlige udbud vil kunne reducere omkostningerne ved at få den pågældende opgave udført.

Det skal i den forbindelse fremhæves, at lovforslaget bygger på den overordnede antagelse, at en kommunes samlede udgifter til at behandle udfordringstilbud vil blive opvejet af de økonomiske fordele, som kommunen vil kunne opnå gennem markedsafprøvning. Denne antagelse skal bl.a. ses i sammenhæng med, at der ikke efter ministeriets opfattelse er grund til at formode, at private virksomheder vil bruge omkostninger på at udarbejde tilbud, som de ikke har nogen rimelig formodning om, at kommunalbestyrelsen vil være interesseret i.

2. Mere generelt kan Indenrigs- og Sundhedsministeriet imidlertid oplyse følgende om de undersøgelser, som en kommunalbestyrelse skal foretage i forbindelse med behandlingen af et udfordringstilbud:

Det fremgår af den foreslåede bestemmelse i den kommunale styrelseslovs § 62 a, at der ikke er noget krav om, at kommunalbestyrelsen specificerer de enkelte udgiftsposter i relation til omkostningerne ved kommunens egen opgaveudførelse. Som anført i lovforslagets bemærkninger er der alene tale om, at kommunalbestyrelsen skal beregne de samlede omkostninger, som kommunen har ved selv at udføre den pågældende opgave. Som ligeledes anført i bemærkningerne til lovforslaget har kommunalbestyrelsen endvidere ingen pligt til at foretage en prissammenligning med en detaljeringsgrad, der svarer til den, der kendetegner et offentligt udbud og en aftale om udførelse af den pågældende opgave. Kommunalbestyrelsen skal alene foretage et skøn over kommunens udgifter ved selv at udføre opgaven og i den forbindelse udføre rimelige og sædvanlige bestræbelser herpå.

Selve omkostningssammenligningen vil derfor sjældent være særlig dyr at foretage. Dette vil formentlig navnlig gælde i relation til de mindre opgaver, hvor den potentielle besvarelse – i nominelle tal – må forventes at være forholdsvis beskedent.

Det skal i den forbindelse også bemærkes, at Indenrigs- og Sundhedsministeriet i tilknytning til den igangværende omlægning af Budget- og regnskabssystem for kommuner og amtskommuner vil udarbejde retningslinier for omkostningskalkulationer. Retningslinierne for omkostningskalkulationer vil rumme beregningsmetoder, f.eks. i form af generelle beregningskemaer, og vil herigennem medvirke til at standardisere og dermed forenkle de administrative procedurer for udarbejdelsen af omkostningskalkulationer.

Endvidere forpligter lovforslaget ikke en kommune til at afholde omkostninger ved en kvalitetsmæssig sammenligning. En sådan sammen-